

Sygn. akt VIII C 873/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę 2.005,94 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 397,35 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych i trzydzieści pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 496,60 zł (czteryście dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:
 - a) od powoda kwotę 1.858,10 zł (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt osiem złotych i dziesięć groszy), z czego kwotę 397,35 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych i trzydzieści pięć groszy) z zasądzzonego na rzecz powoda w punkcie 1 (pierwszym) roszczenia,
 - b) od pozwanego kwotę 464,53 zł (czteryście sześćdziesiąt cztery złote i pięćdziesiąt trzy grosze).

Sygn. akt VIII C 873/21

UZASADNIENIE

W dniu 1 kwietnia 2021 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. powództwo o zapłatę kwoty 2.005,94 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.459,82 zł od dnia 22 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty i od kwoty 546,12 zł od dnia 25 listopada 2020 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy pojazdów marki R. (...) i R. (...) uszkodzonych w wyniku zdarzeń drogowych, za które na mocy umowy AC odpowiedzialność przyjął pozwany. Z tytułu przeprowadzonych napraw powód wystawił faktury, w zakresie których pozwany uznał wszystkie wymienione w ich treści czynności,

obniżył jednak stawkę za rbg oraz dokonał innych korekt, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej. Pełnomocnik wyjaśnił również, że zwiększenie współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych do wartości 121 odpowiada minimalnej różnicy pomiędzy koszykiem (...) po zmianie (z uwzględnieniem materiałów S./N.), a koszykiem obejmującym jedynie materiały lakiernicze akceptowane i autoryzowane przez producentów pojazdów. Podniósł, że powód wykonał naprawy zgodnie z opisem uszkodzeń zaakceptowanym przez ubezpieczyciela, przy uwzględnieniu rynkowych stawek za rbg oraz technologii producenta pojazdu. Wreszcie wskazał, że powód nabył wierzytelności wobec pozwanego w drodze umowy cesji. **(pozew k. 4-7)**

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Na wstępie pełnomocnik wyjaśnił, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 12.762,16 zł tytułem uszkodzenia samochodu marki R. (...) oraz 4.114,98 zł tytułem uszkodzenia samochodu marki R. (...). Wskazał, że pozwany zakwestionował stawkę za rbg zmniejszając ją do średniej stawki z (...) z regionu, jak również koszty mycia pojazdu, obsługi administracyjnej, utylizacji materiałów, dezynfekcji pojazdu oraz odchylenia lakierniczego w wysokości 121%, wskazując, że koszty te albo mieszczą się w stawce za rbg, albo też były zbędne na gruncie zaistniałych szkód. **(odpowiedź na pozew k. 49-51v.)**

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się. **(pismo procesowe k. 65-69, protokół rozprawy k. 143)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N.. **(wyciąg z kontraktu handlowego k. 50, wyciąg z umowy współpracy k. 51, oświadczenie k. 52, okoliczności bezsporne)**

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki R. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 14 października 2020 roku. Szkada była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanego i została zarejestrowana przez pozwanego pod nr (...). Sumę ubezpieczenia oznaczono w polisie na kwotę 97.599 zł.

W dniu 12 listopada 2020 roku poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu oraz przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej sprawcy szkody.

Pierwotnie ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w wysokości 4.093,98 zł ustalone w oparciu o własny kosztorys naprawy sporządzony po przeprowadzeniu oględzin pojazdu.

W związku z wykonaną naprawą, której zakres oznaczono w kalkulacji naprawy, powód wystawił w dniu 10 listopada 2020 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 13.308,28 zł z terminem płatności do dnia 24 listopada 2020 roku, którą następnie przesłał ubezpieczycielowi.

Po otrzymaniu faktury pozwany poinformował o dopłacie odszkodowania w kwocie 8.668,18 zł.

W wiadomości email z dnia 25 listopada 2020 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 546,12 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki R.. **(faktura k. 27, decyzja k. 29, zlecenie naprawy k. 31, upoważnienie**

k. 32, umowa cesji k. 34, kalkulacja naprawy k. 39-42, polisa k. 43, wydruk dotyczący lakieru k. 44, potwierdzenie transakcji k. 45, k. 46, z akt szkody: decyzje ubezpieczeniowe, korespondencja email; okoliczności bezsporne)

Powód podjął się także naprawy samochodu marki R. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 10 listopada 2020 roku. Również ta szkoda była likwidowana z AC sprawcy, ubezpieczonego w pozwanym Towarzystwie (...), który zarejestrował ją pod nr (...). Przewidziana umową suma ubezpieczenia wyniosła 52.000 zł.

W dniu 12 listopada 2020 roku poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu oraz przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej sprawcy szkody.

Pierwotnie ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w wysokości 1.610,23 zł ustalone w oparciu o własny kosztorys naprawy sporządzony po przeprowadzeniu oględzin pojazdu.

W związku z wykonaną naprawą, której zakres opisano w kalkulacji naprawy, powód wystawił w dniu 23 listopada 2020 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.574,80 zł z terminem płatności do dnia 21 grudnia 2020 roku, którą następnie przesłał ubezpieczycielowi.

Po otrzymaniu faktury pozwany poinformował o dopłacie odszkodowania w kwocie 2.504,75 zł.

W wiadomości email z dnia 21 grudnia 2020 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 1.459,82 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki R.. **(faktura k. 11, wydruk wiadomości email k. 12, zlecenie naprawy k. 13, decyzja k. 14, upoważnienie k. 15, umowa cesji k. 17, kalkulacja naprawy k. 20-21, polisa k. 22-23, potwierdzenie transakcji k. 24, k. 25, wydruk dotyczący lakieru k. 26, z akt szkody: decyzja ubezpieczeniowa; okoliczności bezsporne)**

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane

z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg. **(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 53-57)**

W oświadczeniu z dnia 25 marca 2020 roku wskazano, że w 2017 roku po obniżeniu cen materiałów lakierniczych w systemie A., w wyniku wprowadzenia do koszyka lakierów premium lakieru S./N., J.

Sp. z o.o. dokonał obliczeń o jaką kwotę obniżono wartość materiałów lakierniczych. Porównano 100 kosztorysów z okresu przed i po obniżce, co

w przeliczeniu dało współczynnik 21%, który wyrównuje obniżkę. Dodano, że porównanie zleceń z pierwszej połowy 2016 roku (przed obniżką) i pierwszej połowy 2019 roku (po obniżce, ale z zastosowaniem współczynnika 21%)

wykazało podobny stosunek materiałów zużytych przy naprawach do materiałów zafakturowanych. W konkluzji przyjęto, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez system A. obniżkę.

W końcowej części oświadczenia znalazł się zapis, że firma (...) Sp. z o.o.

w wykonywanych naprawach lakierniczych stosuje jedynie lakiery marek premium: P. oraz (...). **(oświadczenie k. 58)**

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia Autocasco, w przypadku szkody częściowej, jeżeli koszty naprawy nie przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w stanie nieuszkodzonym w dniu powstania szkody, odszkodowanie obejmuje koszt nowych części z uwzględnieniem ust. 4 i 5 oraz koszt robocizny

(§ 18 ust. 1). Wysokość odszkodowania ustala się przy zastosowaniu jednego ze sposobów (wedle wyboru Ubezpieczającego): 1) na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez Towarzystwo lub na jego zlecenie przy uwzględnieniu norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu w systemach eksperckich oraz średnich stawek za

1 roboczogodzinę stosowanych przez warsztaty naprawcze w miejscu zamieszkania albo siedziby właściciela pojazdu. Ceny części zamiennych nie mogą być wyższe od cen stosowanych przez autoryzowanych przedstawicieli producenta pojazdu; 2) na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów naprawy pojazdu (w szczególności rachunków za naprawę pojazdu, wystawionych imiennie na właściciela pojazdu lub użytkownika – jeżeli pojazd jest użytkowany na podstawie umowy leasingu lub został nabyty za pomocą kredytu a właścicielem pojazdu jest bank, zawierających dane identyfikujące naprawiony pojazd).

W takim przypadku przed rozpoczęciem naprawy wymagane jest przedstawienie Towarzystwu do weryfikacji kalkulacji kosztów naprawy. Jeżeli przed rozpoczęciem naprawy Towarzystwo nie otrzymało kalkulacji kosztów naprawy, to weryfikacji podlegają dokumenty potwierdzające poniesienie kosztów naprawy pojazdu.

Z uwagi na fakt, że oba uszkodzone samochody R. były pojazdami

o okresie eksploatacji krótszym niż 5 lat, postanowienia § 18 ust. 4 OWU odnoszące się do wskaźnika amortyzacji nie miały w sprawie zastosowania. **(z akt szkody: OWU AC; okoliczności bezsporne)**

Koszt naprawy pojazdu marki R. (...) uwzględniający zastosowanie

w naprawie części nowych i oryginalnych, przy średniej stawce za rbg na poziomie 193 zł netto stosowanej przez (...), wyniósłby 12.770,38 zł brutto. Przy zastosowaniu stawki za rbg 200 zł netto, koszt naprawy wyniósłby 12.825,48 zł brutto. W realiach szkody w w/w pojeździe brak było podstaw do mycia pojazdu.

Koszt naprawy pojazdu marki R. (...) uwzględniający zastosowanie w naprawie części nowych i oryginalnych, przy średniej stawce za rbg na poziomie 193 zł netto stosowanej przez (...), z uwzględnieniem czynności w postaci jazdy próbnej i mycia pojazdu, wyniósłby 5.779,91 zł brutto. Przy zastosowaniu stawki za rbg 200 zł netto, koszt naprawy wyniósłby 5.915,08 zł brutto.

Koszty dodatkowe dotyczące utylizacji materiałów, przyjęcia i obsługi szkody, dezynfekcji pojazdu, nie znajdują uzasadnienia technologicznego, nie są celowymi i uzasadnionymi kosztami naprawy pojazdu i nie powinny być wyszczególniane w kosztorysie naprawy, jako osobne pozycje naprawcze.

Koszyk materiałowy (...) jest uśredniony dla materiałów lakierniczych droższych (homologowanych przez producentów pojazdów) oraz tańszych (niehomologowanych przez producentów pojazdów). Instrukcja (...) wskazuje, że w przypadku stosowania materiałów lakierniczych o wyższych cenach niż określone przez uśrednione wartości (...), należy dokonać indywidualnego oszacowania wartości współczynnika korekty kosztu materiału lakierniczego. Oświadczenie powoda (k. 58) potwierdza wykonanie przez serwis indywidualnych analiz materiałów lakierniczych zużytych przez lakiernię do tych wynikających z kosztorysów napraw, co jest zgodne z wytycznymi (...).

Niezależne stawki roboczogodzinowe usług blacharsko-lakierniczych na rynku (...) w 2021 roku wśród (...) kształtowały się w granicach od około 150 zł netto do około 260 zł netto, co daje średnią arytmetyczną na poziomie

193 zł netto (po zaokrągleniu). **(pisemna opinia biegłego sądowego k. 80-105)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto opinię biegłego sądowego K. K.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony procesu. W tym miejscu wyjaśnienia wymaga, że biegły dokonał wyliczenia hipotetycznych kosztów naprawy samochodów marki R., tymczasem powód dochodził kosztów realnie poniesionych. Powyższe skutkowało rozbieżnością pomiędzy kosztorysami pozwanego a kosztorysami z opinii (przykładowo w przypadku samochodu R. (...) biegły pomimo nieuwzględnienia czynności dodatkowych, których wykonanie powód określił na 3 rbg, i zmniejszenia stawki za rbg do 193 zł netto, wylicza koszt naprawy na kwotę wyższą o 205,11 zł brutto od kosztorysu powoda, który takich potrąceń nie zawiera). Powyższe zostało uwzględnione przez Sąd przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy samochodów R..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia dwóch zdarzeń komunikacyjnych, w wyniku których uszkodzone zostały samochody marki R. (...) i R. (...). W dacie obu szkód właściciele pojazdów łączyły z pozwanym umowy dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotowe szkody. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu czynności przeprowadzonych w związku z naprawą pojazdu.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowe pojazdy, z tytułu czego wystawił faktury VAT. W fakturach tych uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto, wobec czego ustaleniu wymagało, czy stawka ta spełnia kryteria „średnich stawek za 1 roboczogodzinę stosowanych przez warsztaty naprawcze w miejscu zamieszkania albo siedziby właściciela pojazdu”, do której odwołuje się OWU oraz pozwany w odpowiedzi na pozew. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w przypadku ubezpieczenia AC nie znajduje zastosowania reguła pełnego odszkodowania, a wartość szkody obliczana jest w oparciu o postanowienia OWU stanowiące załącznik do zawartej przez strony stosunku ubezpieczeniowego umowy. Na wskazaną okoliczność dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego. W treści opinii biegły poddał analizie stawki stosowane przez 27 (...) działających na terenie województwa (...), przyjmując jednocześnie za punkt wyjścia stawki niezależne, tj. nieobarczone umową z Towarzystwami (...). Założenie to zdaniem Sądu było jak najbardziej zasadne, postanowienia OWU nie odnoszą się bowiem do stawek stosowanych przez warsztaty współpracujące z pozwanym (czy też innymi ubezpieczycielami), a do średnich stawek obowiązujących na danym terenie, a więc wyliczanych wedle kryteriów rynkowych. Nie budzi zaś wątpliwości, że stawki wynikające z różnorodnych porozumień nie spełniają takich kryteriów, skoro strony takich porozumień mogą je kształtować całkowicie dowolnie wedle własnego uznania, w tym w oderwaniu od realiów rynkowych. Zaznaczenia wymaga, że poszkodowany w zdarzeniu drogowym powinien wprawdzie współpracować z

zakładem ubezpieczeń i dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody, to jednak zasada ta nie może oznaczać ograniczenia jego uprawnień. Narzucanie poszkodowanemu gdzie i za ile ma naprawić pojazd niespornie niweczyłoby jego uprawnienie odnośnie wyboru sposobu likwidacji szkody. Poszkodowany ma bowiem prawo do tego, aby za ustaloną kwotę odszkodowania móc naprawić pojazd w wybranym warsztacie naprawczym.

Z zapisów OWU nie wynika zaś, aby uprawnienie ubezpieczonego w tym zakresie podlegało ograniczeniom, w tym aby był on zobligowany do naprawy pojazdu w warsztatach współpracujących z pozwanym. W ten sposób biegły ustalił, że sporne stawki mieszczą się w granicach od 150 zł netto do 260 zł netto, a ich średnia arytmetyczna wynosi 193 zł netto. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego K. K. stanowi przekonujący oraz miarodajny dowód w sprawie i nie była kwestionowana przez pozwanego. W konsekwencji Sąd uznał, że poszkodowani w świetle postanowień umów ubezpieczenia byli uprawnieni do naprawy uszkodzonych pojazdów wg stawki 193 zł netto za rbg. Roszczenie powoda ponad tę kwotę, jako niezasadne, podlegało oddaleniu. Na koniec zwrócić należy uwagę, że wyliczona przez biegłego średnia stawka za rbg jest wyższa od stawki uznanej przez pozwanego o zaledwie 3 zł netto, co jest różnicą na tyle niewielką, że wręcz pomijalną.

Odnosząc się do pozostałych spornych kosztów Sąd uznał, że powód był uprawniony do zastosowania współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121%. Na tę okoliczność powód nie tylko przedłożył wyciągi z umów handlowych z firmami (...) (k. 50-51), na okoliczność stosowania przy pracach lakierniczych lakierów tych marek, oświadczenie o nie stosowaniu produktów firmy (...) /N. (k. 52), ale również oświadczenie z dnia 25 marca 2020 roku (k. 58), w którym szczegółowo wyjaśnił, w oparciu o jakie przesłanki przyjmuje odchylenie na materiałach lakierniczych na spornym poziomie. Treść ostatniego z przywołanych oświadczeń daje asumpt do wniosku, że odchylenie to nie zostało przez powoda przyjęte w dowolny, nie poddający się weryfikacji sposób, a podstawą takiego działania była dogłębna analiza kosztorysów z daty przed dokonaniem obniżki wartości materiałów lakierniczych w systemie A. i po tej obniżce. Powyższe pozwoliło na ustalenie, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez A. obniżkę. Wyjaśnienia wymaga, że rzeczona obniżka została spowodowana wprowadzeniem do koszyka lakierów premium lakierów S./N., a więc lakierów, które nie są stosowane przez powoda. Na istnienie wspomnianej różnicy oraz jej rozmiarów wskazuje dodatkowo pismo (...) (k. 63-64). Jednocześnie z opinii biegłego wprost wynika, że instrukcja A. dopuszcza możliwość stosowania procedury indywidualnego ustalenia współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych. W realiach rozpatrywanej sprawy kryteria jego zastosowania biegły uznał za spełnione i stanowisko to Sąd w pełni podziela.

Zdaniem Sądu niezasadne okazało się natomiast żądanie powoda w odniesieniu do kosztów mycia, sprzątnięcia i dezynfekcji pojazdu, utylizacji materiałów oraz obsługi szkody. W ocenie Sądu koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności powoda oraz są zawarte w wysokiej stawce serwisowej za rbg. W odniesieniu do utylizacji materiałów dodatkowo zwrócić należy uwagę, że koszty utylizacji uwzględnia się na koniec miesiąca naprawy, przez co ich naliczanie w stosunku do każdorazowej naprawy jest niecelowe. Niewątpliwie również powód winien wykazać, że poszkodowany zlecał czynności w postaci obsługi szkody, czy też dezynfekcji pojazdu, której to powinności nie sprostał. Co oczywiste, sam fakt poniesienia pewnych kosztów związanych z obsługą szkody nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić.

W niniejszej sprawie powód nie wykazał, jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową, zaś przykładowo sam koszt obsługi (200 zł i 400 zł netto !!!) w świetle zasad doświadczenia życiowego został znacznie zawyżony

i oderwany od rzeczywiście podjętych czynności i ich kosztu, co zresztą jest pochodną tego, iż powód w istocie zastosował w tym przypadku koszt ryczałtowy. Również koszt mycia ujęty w kalkulacji jawi się jako całkowicie nierynkowy, który to wniosek znajduje oparcie w zasadach doświadczenia życiowego. Wprawdzie biegły na gruncie szkody w samochodzie R. (...) przyjął za zasadny koszt mycia, który ustalił na kwotę 115,80 zł netto, powyższego stanowiska Sąd jednak nie podziela. Nie kwestionując zasadności samej czynności mycia w odniesieniu do w/w pojazdu Sąd uznał, że podobnie jak ma to miejsce

w odniesieniu do chociażby kosztu obsługi szkody, także jej koszt jest wkalkulowany w wysoką stawkę za rbg. Zwrócić należy uwagę, że jak wyjaśnił biegły, w latach wcześniejszych omawiana czynność była wykonywana

w warsztatach, nie była jednak uwzględniana w kalkulacjach, co tylko potwierdza fakt, że koszt ten był ujmowany w stawce za rbg. Dodatkowo uwypuklenia wymaga, że w odniesieniu do kosztów mycia powód, ale i biegły, przyjmuje za podstawę wyliczenia stawkę za rbg przypisaną do prac blacharsko-lakierniczych, w sytuacji, gdy za oczywiste uznać należy, że ani blacharz, ani też lakiernik, czynności mycia nie wykonuje. Dlatego też zdaniem Sądu czynności te winny być wyliczane według innego kryterium. Wreszcie nawet przyjęty przez biegłego koszt mycia na poziomie 115,80 zł netto/142,43 zł brutto jawi się jako całkowicie nierynkowy. Wystarczy napisać, że profesjonalne studia detallingowe oferują kompleksowe mycie pojazdu za kwoty znacznie niższe (przykładowo dla rynku (...): Show&S. – od 100 zł netto, (...)spa – od 100 zł, Centrum połysku – 48 zł dla pakietu (...) i 72 zł dla pakietu P., wszystkie kwoty brutto), przy czym jakość tej usługi jest nieporównywalnie wyższa od jakości mycia w (...)

i obejmuje w swojej cenie szereg dodatkowych czynności wykraczających poza zakres zwykłego mycia na myjni bezdotykowej.

W oparciu o treść opinii biegłego Sąd uwzględnił natomiast koszt jazdy próbnej ujęty w kalkulacji dotyczącej samochodu R. (...), która stanowi element procesu technologicznego naprawy.

Mając na względzie powyższe rozważania w odniesieniu do:

1) kosztów naprawy samochodu R. (...) Sąd uznał, że są one zawyżone w zakresie stawki za rbg ponad kwotę 193 zł netto, a także w zakresie kosztów mycia i sprzątnięcia (160 zł netto), dezynfekcji (160 zł netto), przyjęcia i obsługi szkody (200 zł netto) oraz utylizacji materiałów (50 zł netto), przy czym sama wartość w/w czynności dodatkowych – 570 zł netto/701,10 zł, o którą powód zawyżył koszt naprawy, przesądzała o oddaleniu powództwa w zakresie rzeczonych kosztów (powód dochodził uzupełniającego odszkodowania w wysokości 546,12 zł brutto);

2) kosztów naprawy samochodu R. (...) wyliczenie kosztów naprawy przedstawia się w następujący sposób (Sąd przeprowadził wyliczenie na gruncie kalkulacji powoda przyjmując stawkę za rbg ustaloną przez biegłego, a także eliminując z niej sporne czynności, które zostały wyżej omówione):

- wartość stawki za rbg – **193 zł netto**,

- robocizna: 66 jc (jednostki czasowe) = 6,6 rbg; 6,6 rbg x 193 zł netto = **1.273,80 zł netto**,

- lakierowanie: 66 jc (jednostki czasowe) = 6,6 rbg; 6,6 rbg x 193 zł netto = **1.273,80 zł netto**,

- zabezpieczenie antykorozyjne: 2 jc – 0,2 rbg; 0,6 rbg x 193 zł netto = **38,60 zł netto**,

- koszty materiału lakierniczego (włączając współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych 121%) – **1.082,36 zł netto**.

Łączna wartość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu R. (...), wyliczonych zgodnie z OWU AC, wynosi zatem 3.668,56 zł netto/4.512,33 zł brutto. Do dnia wyrokowania pozwany wypłacił powodowi z powyższego tytułu kwotę 4.114,98 zł, do dopłaty pozostaje więc 397,35 zł, którą to kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części.

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

W niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia powoda wynikał

z wystawionej faktury VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 496,60 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść (powód wygrał spór w 20% ponosząc koszty procesy w wysokości 1.117 zł, natomiast pozwany poniósł je w kwocie 900 zł).

Ponadto na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w związku z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych: od powoda kwotę 1.858,10 zł, z czego kwotę 397,35 zł z zasądzonego na rzecz powoda w punkcie 1 roszczenia, od pozwanego kwotę 464,53 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.